

1. Za - svit - la sva - tá ne - dě - le.
 V my - sl so - bě be - ru ce - le
 ji - né - ho ne - dě - la - ti v ní,
 než k če - mu Bůh za - svě - til ji:
 pu - stit z my - sli vě - ci ča - sné,
 roz - jí - mat ne - be - ské krá - sné.

2. Vcházeti do Páně domu, / také jiné vésti k tomu; / skláněti se k nohám svého / Boha, Krále velebného, / pokorně a vážně, tiše / výpovědi Páně slyšet.

3. Tak pobožně nastalý ten / započít a trávit týden. / Bože, dej ať zření na tě / mám a strávím den ten svatě, / k čemuž ty mi uděl svého / pomoci Ducha svatého.

4. Skrže Krista, tvého Syna, / ó naděje má jediná, / Bože, milosrdenství mé, / tebe prositi vždy smíme: / Pomoz nám k věčné neděli, / ať nás smrt od ní nedělí!

T: Jan Amos Komenský, Vzdychnání nábožná, [1637/41] /
 Kancionál, 1753 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
 m: Martin Luther, Geistliche Lieder, 1545